

tragtning, at der skal finde en grundig Udvalgsbehandling Sted, tror jeg ikke, jeg tør tilsiige det ærede Medlem Støtte til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig, at naar vi i 1924 indførte disse detaillerede Bestemmelser i Loven, saa var det noget, som var saa velovervejjet, at der ikke allerede nu vil være nogen som helst Grund til at ændre disse Forhold.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) gjorde nogle kritiske Bemærkninger angaaende Behandlingen af Loven om den kommunale Valgret, saaledes som den fandt Sted i det andet høje Ting i 1924. Det ærede Medlem mente, at Folketinget den Gang havde haft saa god Tid til at behandle denne Lov, at man i højere Grad, end det efter det ærede Medlems Mening har fundet Sted, burde have draget Omsorg for, at der ikke fandtes uklare Punkter i Loven. Ja, det er en Betragtning, som det ærede Medlem kan have en vis subjektiv Ret til at fremføre, og som jeg heller ikke i og for sig skal gøre nogen Indvending imod, men jeg maa dog henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at der fandt et Valg Sted den 11. April 1924, og at den kommunale Valglov er dateret den 29. Marts 1924, og at den altsaa er vedtaget henimod det Tidspunkt, da det Folketing, som havde Sagen til Behandling, afsluttede sit Arbejde. Heller ikke forekommer det mig, at der paa det Punkt, der her beskæftiger os, egentlig er nogen Uklarhed i Valgloven; thi de Bestemmelser med Hensyn til Ophold og Skatteydelse, der findes i § 1 som Vilkaar for Optagelse paa Valglisten, er jo Minimumsbestemmelser, og det er netop det, Spørgsmaalet i første Række drejer sig om, hvorvidt denne Bestemmelse om Minimumsskatteydelse kan udvides, saaledes som man har gjort det, til at være den fyldestgørende Skatteydelse for saadanne Personer i en Kommune, som har opholdt sig i denne og været Skatteydere til denne ogsaa forud for det Kalenderaar, der gaar forud for Valgets Afholdelse. Det er dette, man har ophøjet til et Dogme i sin Administration af den kommunale Valglov. Jeg maa sige, at jeg var ikke bekendt med, at man fulgte en saadan Fremgangsmaade. Det gik først op for mig, som jeg om lidt skal redegøre for, da vi naaede frem mod det kommunale Valg i 1925.

Hovedspørgsmaalet er efter min Mening dette, om der er Rimelighed for, at man, naar Skatteydelse er knyttet som

Betingelse til den kommunale Valgret, kan fastslaa i Praksis, at i den 4-aarige Valgperiode kan der ses bort fra 2³/₄ Aars Skatteydelse. Det er dette, man paa den Maade, hvorpaa man har praktiseret disse Bestemmelser, har fastslaaet, og jeg hævder endnu en Gang, at det har aldrig været Lovens Mening.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) citerede Venstres Ordfører i Folketinget, Hr. Pinholt, som havde sagt, at nu er der ganske bestemte Regler at gaa efter ved Skatteeftergivelse, og derfor kan det ikke kritiseres, at Skatteeftergivelse finder Sted, og det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) udtalte i Tilknytning hertil, at det maatte siges at være urigtigt, hvis man eftergiver Skatte- restancer uden rimelig Grund, men holdt i øvrigt paa, at man maatte have Regler, som under særlige Omstændigheder muliggjorde Skatterestancers Eftergivelse. I denne sidste Betragtning er jeg ikke uenig med det ærede Medlem, men jeg har ogsaa forstaaet den ærede Forslagsstiller saaledes, at det, som han i første Række tilsigter med det foreliggende Forslag, hvad Skatteeftergivelsesbestemmelserne angaar, er at faa dem taget ud af Valgloven, saaledes at man ikke længere faar Skatteeftergivelse sat — gennem selve Stedet, hvor Reglerne findes — i direkte Forbindelse med kommunal Valgret. Skatteeftergivelse i direkte Forbindelse med kommunal Valgret anser den ærede Forslagsstiller, saaledes som jeg har forstaaet ham, for en uheldig Ting, og deri er jeg ikke uenig med den ærede Forslagsstiller.

Thi naar det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds nu siger, at det er urigtigt at eftergive Skatterestance uden rimelig Grund, saa er Spørgsmaalet jo, hvad man vil anse for rimelig Grund. Ja, der er anført de Grunde, som kan blive afgørende i den Henseende, i den kommunale Valglovs § 7, 6te Stykke, men jeg spørger det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds, om han da anser det for en rimelig Grund at udvide den Adgang, der igennem § 7 er givet til Skatteeftergivelse, med det Formaal at lave Vælgere af Skatterestanter. Det er det, som er Hovedsagen, og det er det, som man fra flere end een Side har peget paa i Forbindelse med tidligere kommunale Valg og ligeledes i Forbindelse med det kommunale Valg, der affholdtes i 1925.

I den Debat, som fandt Sted i Folketinget den 4. Februar 1925, havde jeg som Ordfører for Forespørgerne Lejlighed til at henlede Opmærksomheden paa forskellige